

man har måske oplevet en kritisk situation i sin familie, hvor man måske ved at dele den med andre kan få noget vejledning, kan få nogle gode råd – er det frivillige system langt bedre gearet til det.

Jeg føler ikke, at jeg på noget tidspunkt skulle have sagt, at det offentlige system ikke skulle være gearet til det, men blot, at med hensyn til den der personlige kontakt er det frivillige system langt bedre gearet til det, altså i de situationer, hvor man f.eks. ikke skal bruge en professionel psykolog eller skal have konkret vejledning om bestemte lovgivninger, som man f.eks. har brug for for at få en bolig.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Vi er jo alle sammen meget enige om, at frivillige kan mange ting, og at det er meget vigtigt, at vi har de frivillige. Derfor vil jeg spørge til et af de steder, hvor problemerne ligger, og som var noget af det, nogle frivillige organisationer også gav udtryk for på det møde, vi havde med dem, nemlig det problem, at nedskæringer en række steder i det offentlige betyder, at man nogle gange flytter grænsen mellem, hvad det er, det offentlige tager sig af, og hvad det er, de frivillige skal.

Konkret har jeg f.eks. hørt om et plejehjem, hvor der er sket nedskæringer på personalet, og hvor man samtidig rekrutterede frivillige, og hvor man altså står i den der situation: Hvad er egentlig de frivilliges opgave? Hvis de sidder med de ældre og skal snakke med dem og underholde dem osv., og hvis der så ikke er personale til at hjælpe den ældre person på toilettet, er det så den frivillige, der skal gå ind der, fordi man simpelt hen ikke har personale nok? Hvor står de frivillige så henne?

Der vil jeg gerne høre, hvad den konservative holdning er til, hvor grænsen går mellem frivilligt arbejde og det, det offentlige skal tage sig af, og hvordan vi sikrer, at de frivillige ikke pludselig kommer til at indgå og skulle rette op på besparelser.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er helt sikkert et meget relevant problem. Jeg er fuldstændig enig med fru Line Barfod i, at det ikke skal være sådan, at de frivillige bare overtager det offentliges opgaver. Det er jo også derfor, vi bl.a. har charteret, og det er også derfor, jeg bl.a. siger, at det er konstruktivt, at vi

også får denne debat her på Christiansborg en gang imellem, og jeg mener, vi skal have den sådan nogenlunde regelmæssigt, for det er heller ikke konservativ opfattelse, at de frivillige bare skal gå ind og overtage offentlige opgaver.

Samtidig spørger fru Line Barfod, hvor grænsen går. Det synes jeg er utrolig svært at fastslå, for det må jo bero på en konkret situation, om man lige giver en hjælpende hånd. Men der er ikke nogen tvivl om, at det ikke skal være sådan, at man bare fyrer det faglige personale og så ansætter frivillige i stedet for.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig meget at høre, at det ikke er et konservativt ønske, at man skal bruge de frivillige til at træde ind i stedet for dér, hvor der sker nedskæringer. Jeg går ud fra, at det så også betyder, at De Konservative mener, at frivillige skal rekrutteres via frivillige organisationer, at man ikke ude i kommunerne eller på sygehuse eller andre steder selv skal oprette frivillige korps, hvor de frivillige altså nærmest bliver sådan en slags halvprofessionelle, der skal indgå.

Men jeg vil også godt spørge til et andet område, nemlig i forhold til forskellige ydelser, for vi har jo også problemet med, at når der bliver skåret ned på, hvad folk kan få af hjælp, så bliver det i større og større omfang nødvendigt for frivillige organisationer at træde til med legater og andet.

F.eks. har man problemet omkring huslejedækning, hvor det nærmest er umuligt i dag at få socialforvaltningen til at gå ind og hjælpe med at betale en husleje, så en familie ikke bliver sat på gaden. Mener De Konservative, at her er det de frivillige, der skal træde til? Eller mener man, at det faktisk er en offentlig opgave at sikre, at familier ikke bliver sat på gaden?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Faktisk mener jeg ikke, at det er så enormt vigtigt, hvem der rekrutterer de frivillige. Det vigtige er, at den frivillige er der frivilligt, og fordi vedkommende har lyst til at være det. Om man ønsker at være frivillig gennem en organisation, eller om man f.eks. ønsker at henvende sig til sin kommune, vil jeg gerne lade være op til den enkelte frivillige.

Man kunne også forestille sig, at der var frivillige, der havde noget imod at være i en orga-